

ప్రవృత్త వ్యక్తులకి

కంచి విశాలాక్షి

నాన్నగారు పుత్తరం వ్రాశారు — సంక్రాంతి పండుగకు రమ్మని — మా పెళ్లిఅయిన తర్వాత మొదటి గండ్లకాంతి యిది — ఇప్పుడు పుట్టింటికి వెళ్లడమంటే కొత్త హోదాతో, కొత్త గౌరవ సత్కారాలు పొందడానికి వెళ్లడమవుతుంటుంది — శ్రీవారు నాకన్నా ఎక్కువ పులలలు వడ్డున్నారు — మామగారింటికి వెళ్లి ఆయన ట్యుచే కానుకలు స్వీకరించాలని — ఇద్దరమూ కలిసి రేపు భోగి అనగా బయలుదేరి భోగినాడు గిమ్మిస్తానంటే బెర్రా బని శ్రీవారు నిర్ణయించిన కార్యక్రమం — బెండ్లగోడలు ముందే బయలుదేరే పోయే కాలే, శ్రీవారి 'శ్రీవారు' సెలవు

ఒక పట్టణ మంజూరు చేయలేదు — ఆ 'శ్రీవారి'ని ఈ శ్రీవారు ప్రసన్నుని చేసుకోవడానికి, యాయనెన్నిసార్లు పడింది, ఆయనను చివరకు ఎల్లా మంచి మూడులో పెట్టింది, ఆయన విసిరే 'విట్టు'కు ఎల్లా నవ్వించి, చివరకు ఎల్లా 'సెంపు' సంపాదించింది, మావారు నవరస భరితంగా వర్తించి చెప్పటంటే, 'ఏమిటో ఆనుకున్నామా? — శ్రీవారు లఖండులన్నమాట' అని ముక్కుమీది వేలేసుకున్నాను. రాతి తొమ్మిదిగంటలకు మా వూరు వస్తుంది, నున్నట్టి తీసుకుపోయే రైలు — ఎచ్చిరైలు రెండు నిమిషాలయినా వట్టుమని అగక కొంప ముఖకు పోయి వట్టు వెళ్లిపోతుంది — మా వూరిలో ఆ

రైలు వక్కేవారు దిగినా దిక్కుచేసినా ఆ రైలు మరో రెండు నిమిషాల అగడు — 'తూలు' లేవుట —

'దీనుంటి రెండు నిమిషాలలో ఆ రైలు మనం ఎక్కగలమా?' — అని నేనంటే 'శ్రీవారు ఒక చిరునవ్వు విసిరి 'యూ సిల్వీ గర్ల్ నేనుండగా' నీకు భయమేల' — అంటూ ఆయన యూనివర్సిటీలో చదువుకు జేరోజులో ఆయన ఎంతెంతటి సాహజీ ప్రయాణాలు చేసేవారో, కిటికీలోంచి అమాంతం ఎల్లా దూసుకుపోయేవారో, అంత ఎందుకు కొత్తగా తెలుగునీనిమా రిజియన్ మొదటిరోజున ఎల్లా జనం నెత్తిమీద నుంచి నడమకుంటూ వెళ్లి టిక్కెట్టు సంపాదించేవారో వర్ణిస్తూ వుంటే 'ఇంక వాకే భయము' అనుకున్నాను.

* * * 'ఇంకా తెనుల్లేదా?' శ్రీవారు హాంకరించాడు.

'బోయింది — బస్సు స్టేన్ మినిట్లు ప్లీజ్' — అన్నాను.

'అల్లాగే గంటనుంచి అంటున్నావు రిక్కా వచ్చి అరగంటయింది' — శ్రీవారు విసుక్కుంటున్నారు.

ఏ మాటకు ఆమాటే చెప్పకోవాలి — శ్రీవారు చిరాకూ కోపం వచ్చినప్పుడు — నాకు మరి అందంగా కన్పిస్తారు. అందుకనే అప్పుడప్పుడు ఆయనకు చిరాకు తెప్పించడమంటే నాకు చాలా సరదా. బతే యిప్పుడు మటుకు ఆయనకు బుద్ధిపూర్వకంగా చిరాకు తెప్పించలేదు. చిరకూ బొజ్జకూ మ్యాచి అవడం లేదు — అందుకీ ఈ ఆలస్యం.

ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే బాగుండదని ఏదో రెడ్ కేప్ సిల్కుచీర, దానిమీద ఓవ్ బ్లూ బొజ్జ వేసుకున్నాను.

నన్ను చూడగానే శ్రీవారి ముఖంలో 'చిరాకు' మాయమయింది — 'ఎక్కరెంటు — వండర్ ఫుల్ — వాటెబ్యూటీ' అన్నారు. నిజం చెప్పిద్దూ నేనూ చాలా సాంగిపోయాను.

* * * రిక్కా బయలుదేరింది.

'ఎంతో మాట్లాడారా?' — నెమ్మదిగా అడిగను.

'హూమ్ వూరుకో! ఎంతయివ్వాలో నాకు తెలుసులే' అన్నారు శ్రీవారు. మున్నిసాటి దీపాలు రోడ్డుమీద మన

కా వెలుగుతున్నాయి. కొన్ని నైంభాలకు బల్బులే లేవు. రోడ్లంతా చీకటి. రిక్వార్ చీకటి—

(శ్రీవారు కొంటెవారు—వెయ్యివొక్కూతూ వెనకనుంచి వెయ్యి పొనిచ్చి చక్కలిగింతలు పెడతా వున్నారు—

'వూరుకోండి' ఆ వూరు వెమ్మదిగా అయినా అయినకు నిలిపించేట్టు.

(శ్రీవారు ను రిం త గట్టిగా వెయ్యి వక్కారు.

* * *
స్వేషను వచ్చింది-రిక్వార్దిగాం—శ్రీవారు చక్కటి పోణయిచ్చి వర్షులోంచి ఒక అర్ప దూపాయితీసి రిక్వార్వాడికి యిచ్చారు.

రిక్వార్వాడు ఎగాదిగా ఆ అర్పరూపాయి వంక చూశాడు—'వీరిసారే! ఎంత యిస్తున్నాను?' అన్నాడు.

'కచ్చిందనం లేదా! ఆ ర్ప రూ పాయి అంటే ఏ భ యి పై వలు'—వెటకారంగా శ్రీవారు అన్నారు.

ఆ వెటకారం రిక్వార్వాడికి గుమ్మ కుంది — 'ఏమిటయ్యా — అర్పరూపాయి ముచ్చిగా యిస్తున్నారా...ఎక్కడ శివాలయం ఎక్కడ రైల్వేస్టేషన్ — పైగా యింటి దగ్గర గంట నుంచోపెడిరి?'— అంటున్నాడు.

రిక్వార్వాడి ఏకవచనవయోగం శ్రీవారికి కోపం తెప్పించింది—అయినా దిగ్మింగు కుంటూ 'అయితే ఏం యిమ్మంటావు...బదు రూపాయలు యిమ్మంటావా? వది రూపాయిలు యిమ్మంటావా?' అన్నారు—

'బదులూ వదులూ మాకు దేనికిసారే— వ్యాయంగా యివ్వవలసింది ఇవ్వండి' అన్నాడు.

'ఇంతకీ ఏం త యిమ్మంటావు?' శ్రీవారు అన్నారు, వినుగా...

'నేను చెప్పేదేముంది సారే— మీకు తెలియదా రూపాయిన్నరకి తక్కువ వున్నాను' ఇంతలో చుట్టుపక్కల రిక్వాల వాళ్ళు మూగారు చోద్యంమాస్తూ.

'నుండుగా మాట్లాడుకోక పోవడం మాడే తప్ప— అక్కడ అడిగితే మీదయ అనడం తీరా యిక్కడకి వచ్చేటప్పటికి తెగ నీలగడం—ఈ రిక్వార్వాళ్ళకివున్న మాయ రోగిమీదే' శ్రీవారు కోపంగా అన్నారు—

రిక్వార్వాడికి కోపంచచ్చింది 'ఏమయ్యాయ్ మాటలు శాగిత్రగా రాసి... నీలుగుడూ— గీలుగుడూ అంటే బాగోదు—నూకేనుయినా భారతీ యిమ్మన్నా...'

చార్మిన్
టాల్కమ్
ముఖవర్ణస్పృశు
మనోహరముగా
చేస్తుంది!

ఉజ్వహంతులుకండి... లాలిత్వం పొందండి...
రోజంతా శభ వేకూర్చుకోండి!

మీకు రోజంతా శోభ వేకూర్చుటలో సహాయపడే చార్మిన్ టాల్కమ్ కో, తల్లగా సేదదేరి ఉంచండి. చార్మిన్ యొక్క ఆనందప్రదమైన పరిమళం మిమ్మల్ని వేదదేర్చుటలో ఇంద్ర జాలములా పని చేస్తుంది... మిమ్మల్ని ఉల్లాసావంతుల్నిచేస్తుంది. శోభాదు మావమైన లావణ్యం మీకు వేకూర్చుతుంది.

సమారు
80 పై
వెలువగల

ఉచితం
మీదయం పైజా
కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్
ప్రతి చార్మిన్ టాల్కమ్ పెట్టె వల్లకో!
వరుకు పోలిమితం!

COLATE
DE FREE CREAM

చార్మిన్

GHY-6-1074

టాల్కమ్ పొడవు ఆనందప్రదమైన వాదన కలిగి యున్నది

మానుకుపోదని నమ్మక మేమిటి?

ఈమాట అంటుంటే శ్రీవారు నాలిక తరచుకున్నాడు— 'వా ఆ ఏడుపు ముందే ఏ ద్యలే కపోయావు'— అంటూ నన్ను విసుక్కున్నాడు - శ్రీవారు చిరాకు పడ్డప్పుడు నాకు సరదాగానే వుంటుంది కాని అయిన దానికీ కాని దానికీ నామీద చిరాకుపడడంతో వాకూ చి రెత్తింది.

'మధ్య నామీద విరచుకు వద్దారేమిటి? దాగానే వుంది వాలకం'— అన్నాను. శ్రీవారు వట్లు పలు పటలాడించారు. సెకండ్ బెల్లు కొట్టారు.

నాకు కన్నీళ్లు పర్యంత మయింది శ్రీవారు జాబ్బు పీక్కుంటున్నారు— 'ఇంతలో నామాంవాడు (వత్యక మయ్యాడు— ఇదిగోసార్ రెండుటిక్కెట్లు— చిల్లత లెక్కమామికిండి' అన్నాడు—

రైలు వస్తున్న చవ్వడవుతోడి— (శ్రీవారు టిక్కెట్లు చిల్లరజేబులో పెట్టుకుని 'వాలా ద్యాంకు' అన్నారు— 'సార్ కాపీడబ్బులు దయచేయండి' అన్నాడు — శ్రీవారు ఒక రూపాయి చేతిలో పెట్టారు—

నామాలవాడు నమస్కరించి వెళ్లిపోయాడు. మేము స్టాటుఫారం మీద జేరడమూ రైలురావడమూ ఒక్కసారే జరిగాయి—

ప్రతి వెట్టెనిండా జనం కిటికీటలాడి పోతున్నారూ— ఏ కంపార్టుమెంటు దగ్గరకు వెళ్ళినా ఫాలో లేదు. వక్క వెట్టెలోకి వెళ్ళండి, అంటున్నారు—

గార్డు విజిలు పూడాడు—మేమింకా స్టిల్లుసార్ మిదేవున్నా—(శ్రీవారు కంపార్టు మెంటులోకి వెళ్ళేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు—లోపలివాళ్లు రా ని వ్యడం లేదు. శ్రీవారు ఇంగ్లీషులో గట్టిగా అరుస్తున్నారాభం లేకపోతుంది—

'అయ్యా! ఎల్లాగో అల్లాగో నర్దుకుంటాం—గార్డు విజిలు పూడాడు—ఎక్క వివ్వండి'— అన్నాను — కొంచెం ఏడు కంకం—

'నా మాటలు పనిచేశాయి. ఎక్కనివ్వ వయ్యా— యిప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్తారు' అని వెట్టెలో వాళ్లు కొందరు అన్నారు. దిల్లాగయితేనే శ్రీవారు నేనుకంపార్టుమెంటు లోకి ప్రవేశించాం — రైలు కదిలింది— అప్పుయ్య 'అంటూ నిట్టూర్చాము—

కంపార్టు మెంటులో కూర్చునే బల్లల

శ్రీవారితో పట్టిండ్రికి

మీద కొందరు పడుకుని నిద్రపోతున్నారూ— వాళ్లు లేస్తే కూర్చోవచ్చు—

శ్రీవారు నిద్రపోతున్నట్లు కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్న వాణ్ణి లేపారు— వాడు కళ్ళ తెరచి శ్రీవారివంక గుడ్లురిమి చూశాడు.

'ఇంతమంది మంచోదానికి చోటు లేకుండా వుంటే మీరు పడుకోవడం, మంచిదికాదు లేవండి' అన్నారు శ్రీవారు—

వాడు ఏగాదిగా శ్రీవారి వంకమాచి లేవను— 'మేము మ ద్రా సు ను ం చి వస్తున్నాం—కలకత్తా పోతున్నాం— అండు

శివుడికి తలనొప్పి

కం. 'గిరిశా! ఏమీ మధ్యని తరచుగ తలనొప్పి మీకు తగులును నుండెన్?'

'గిరిశా! కవిత్వమంటూ అరుదగు నరుకోకటి దిగును నె నదిలేవే.'

కం. 'ఏదో తెలియక రాస్తే మీదేం పోయింది? బాధమీకేం?'

'కాదే, వారం వారం డూడరగాట్టేసి చంపుతున్నారకడే!'

కం. 'అది మీ రెండుకు చదివరి కుడుకుగ లాండవమువేళ్ళకొనకుండ

'చవవక చస్తావా మరి అదినా కంకీత మెనంగిరలు శర్వాణి!'

కం. 'అంకితములు పుచ్చుకునే వెంకయ లండరును చదివివేస్తున్నారా శంకర! భక్త వశంకర! ఇంకా ఈ దొడ్డిదోవనే ఉన్నారా?'

కం. 'మల్లయ్య అని నాచెవి చిల్లలు వడ ఆరకురేమిచేతునె

'వెల్లల్లి మారితేవా? బెల్లము సున్నమ్ము పట్టు వెయ

కం. 'వట్టెందుకు కానీ ఆ గూట్లో ఒక ఏసిరీను గోలికంటే

పట్టుకురావే— ఇహస్తై ఒట్టు సుమీ కవిత ముట్టుకుంటే

గారి!'

కని మేము లేవం'— అన్నాడు. ఆయితే స్నేహరు కోవోలో పోలేక పోయావా?— ఇంతమంది యిల్లా వస్తూ పడుతుంటే సుప్ర్య ఎల్లా పడుకుంటున్నారీ—లే...'

'నేను లేవను — నీయిష్టం వచ్చింది చేసుకో—కావాలంటే టి. సీ. కి. రిపోర్టు చేసుకో - గార్డుకు చేసుకో—రైల్వేనుండికి చేసుకో—ఇందిరాగాంధికీ చేసుకో'— అన్నాడతను.

శ్రీవారి ముఖం కంకగడ్డయింది! 'పోనిద్దురూ నిండువొచ్చిన గొడవ— ఎల్లాగోఅలా అనన్యపడదా' అన్నానునేను— ఇంతరో కండలు తిరిగి వోరమీసాలతో—

అచ్చు సినిమా చిలన్ కిలాపుర్లు ఒకాయన ముందుకు వచ్చి— 'ఎవరికీ రిపోర్టు యివ్వక్క ర్లేదు—ముందు మర్యాదగా లేస్తారా? లేకపోతే ఎత్తి బయటకు నిసరివేయ మంటారా' అన్నాడు—

పడుకున్న అతను — ఆ భీకరమూర్తిని చూశాడు — మాట్లాడకుండా లేచి ఒదిగి కూర్చున్నాడు. 'సిని చిలన్' తను కూర్చుంటూ 'కూర్చో అన్నూ ..మీరుకూడా కూర్చోండి' అని శ్రీవారితో అన్నాడు— శ్రీవారు 'థ్యాంక్యూ వేరీమచ్' అంటూ అన్నష్టంగా గోణేగారు.

విజయవాడలో దిగి బం ద రు బండి ఎక్కాం - సాపం శ్రీవారు అంతమూషారంగా లేరు...కాపీ వలహారాలు పూర్తయ్యాయి— బండి కదిలింది—చల్లనిగాలి గిలిగింతలు పెడ్తుంటే శ్రీవారు తిరిగి మామూలు మనిషయ్యారు.

టిక్కెట్లు కలక్టర్ బండిలో ప్రవేశించి టిక్కెట్లు 'చెక్ చేస్తూ' మాదగ్గ రకువచ్చాడు. శ్రీవారు వర్చుతోంచి రెండు టిక్కెట్లు తీసి యిచ్చారు టిక్కెట్టు కలక్టర్ వాటి పంక ఏగాదిగా చూస్తూ సార్ మీరు ఏస్టేషనులో ఎక్కారు? ఎక్కడకే వెళ్తున్నారంటూ ప్రశ్నించాడు.

'చీరాలలో ఎక్కాం — మచిలీపట్నం వెళ్తున్నాం' అన్నారు శ్రీవారు.

'అయ్యా! ఏ నెల్లూరినుంచి చీరాలకు వెళ్లే టిక్కెట్టు— చీరాలనుంచి మచిలీ పట్నంకు తీరుతున్న టిక్కెట్టు ఇవ్వండి' అన్నాడు టిక్కెట్టు కలకర—

'అ! అని నోరుతెరివారు శ్రీవారు, ఆశ్చర్యంగా. వారితోపా సేనూను— నామాలవాడునా వక్క ముందుమెదిలాడు. ●